

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Oștirile cerești se poartă pe cale cu cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt și se adună la masa praznicului venirii Mele celei de-a doua pe pământ ca să-Mi pregătesc un popor pentru slava Mea cea de la sfârșit de timp, slavă în care îl cuprind pe el, slava cuvântului Meu, hrană cu care le ies în cale la toți cei ce Mă doresc și Mă cred și Mă iau din acest cuvânt spre viața lor.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Domnul Cel înviat dintre morți în zilele lui Pilat din Pont, după ce poporul iudeu Mi-a dat moarte pe cruce acum două mii de ani. Sunt Domnul și Învățătorul ucenicilor și al ucenițelor Mele din vremea aceea. Ca și acum, Mi-am făcut ucenici și atunci. Ca și atunci, Mi-am făcut ucenici și acum și călătoresc cu ei în amintirile Mele cele de atunci și le aduc pe ele aici, la izvorul Meu de cuvânt cu tot cu martorii Mei cei de atunci, căci Dumnezeu este mereu astăzi și unește începutul și sfârșitul, întâlnindu-le în duh de sărbătoare, cele din cer cu cele de pe pământ, căci altfel de sărbători nu sunt cu Dumnezeu, ci sunt fără Dumnezeu și sunt fără sfinți și nu se scrie sus la Dumnezeu și nu coboară pe pământ pe Domnul și pe sfinții Săi în sărbătoare pe pământ cu oamenii, cerul și pământul sărbătorind laolaltă acolo unde Domnul vine și Se slăvește cu slava Sa cea de sus.

Mă aplec cu salutul învierii Mele în fața celor ce se strâng laolaltă cu oaspeții cerești, cu care Eu, Domnul, cobor aici, în ziua aceasta, la izvorul Meu de cuvânt. Hristos a înviat, vă spun Eu vouă, celor adunați pentru Mine ca să-Mi ascultați cuvântul!

Hristos a înviat, vă spun vouă oaspeții cerești, care Mă însoțesc, ucenicii și ucenițele Mele, martori ai învierii Mele a treia zi din mormântul pecetluit de poporul care M-a răstignit după ce Mi-a sortit moarte pe cruce!

Hristos a înviat, vă spun vouă duhurile celor ce au înviat odată cu Mine și au mărturisit în Ierusalim eliberarea lor din locuința morților și biruința Mea în iad, sfărâmând încuietorile lui și salvând pe strămoși!

Hristos a înviat, strigă cei adormiți, căroră li se strigă numele la pomenirea cea de azi pentru ei!

O, Hristos a înviat, poporul Meu de la izvor! Ai făcut masă de praznic pentru cei din cer. M-ai ascultat și Mi-ai gătit întâlnirea cu popor adunat la izvor, fiind Eu însoțit de cei din cer. O, pace ție pentru ascultarea ta de Dumnezeu! Fericiți cei ce au văzut și au crezut prin toate câte Eu am fost și am împlinit acum două mii de ani în mijlocul poporului Israel, dar fericiți și iar fericiți sunt cei ce cred astăzi în slava cuvântului Meu, cu care Tatăl Mă trimite pe pământ ca să Mă audă viii și morții, căci a venit acest ceas!

O, era altfel ajutată în oameni credința în Mine acum două mii de ani cât am stat între ei pe pământ și după aceea pe vremea aceea, căci după ce am înviat și M-am așezat de-a dreapta Tatălui, unde-Mi este locul din vecii, le-am spus ucenicilor Mei: *«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia Mea, iar celor ce vor crede le vor urma semne mari. În numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, băuturi de moarte de vor bea nu-i va vătăma, pe bolnavi de-și vor pune mâinile îi vor face sănătoși»*, și iată, aceia erau cei credincioși și cei ce ajutau credința multora din cei ce n-au văzut pe cele ale Evangheliei Mele de atunci.

Mare am făcut Eu să fie mărturisirea Evangheliei Mele prin gura ucenicilor și a ucenițelor Mele, care au mărturisit învierea Mea! Dis-de-dimineață în ziua întâi a săptămânii li s-a vestit mironosițelor Mele prin îngeri învierea Mea, căci îngerul a stătut în mormântul din care am înviat și le-a spus lor vestea: *«Hristos a înviat!»*, și le-a spus să-i vestească pe ucenici, și apoi M-am arătat lor, pe rând M-am arătat lor și le-am spus: *«Pace vouă!»*, și i-am trimis apoi în toată lumea

cu vestea cea mare, și prin ea să creadă mulți și să-i numesc pe ei mai fericiți decât pe cei ce au văzut și au crezut.

O, intrați în slava cuvântului Meu cel de azi, voi, cei care ați văzut și ați crezut acum două mii de ani în Mine, Iisus Hristos Cel înviat! Pace vouă! Intrați în cartea Mea cea de azi pentru duhul mărturiei. Eu, Domnul, binecuvintez acum intrarea sfinților Mei. Amin.

— *Între cer și pământ este calea Ta cu noi, o, Doamne înviat. Între cer și pământ e mare slava Ta cu noi, o, Doamne. O, ferice celor ce Te primesc cu sfinții Tăi în venirea Ta cea de azi, o, Doamne! Venirea Ta se mărturisește prin cuvânt și se slăvește prin multa Ta grăire împărțită oamenilor, iar vestea aceasta trece peste tot și se aude glasul Tău peste pământ. În cer e numai o așteptare. Toți îngerii și toți sfinții sunt cu privirea după Tine când vii cuvânt pe pământ în zilele acestea. Toate oștirile cerești sunt în slava Ta, în venirea Ta cea de azi, și le dai lor marea bucurie că vine Domnul pe pământ cuvânt cu zecile de mii de sfinți ai Săi. O, cum să facem, Doamne, să așezăm această măreață bucurie în inimile oamenilor pe pământ? O, când vor mărturisi ei ca și cei din cer ca să spună și ei: „Vine Domnul cu sfinții Săi”?*

Suntem în zi de măreață sărbătoare cu Tine, aici, la izvorul Tău de cuvânt. Junul Tău popor de azi Îți așează popas cu sfinții Tăi, o, Doamne, și fericiți sunt ei pentru credința lor. O, să nu între între ei dintre cei ce se îndoiesc de venirea Ta cea de azi la ei cuvânt pe pământ! Acum două mii de ani a mai fost și atunci duh de necredință peste noi, dar ne-am întărit întru Tine duhul mărturisirii unii de la alții, Doamne, și creștea credința în oameni și credeau mulți prin noi apoi. O, făcă-se voia Ta în oameni pe pământ, dar ajută-le credința, prin care să Te poată ei urma, Doamne!

Voi, cei ce veniți și beți din râul vieții, fiți credincioși până la sfârșit, că durere mare se suie la cer de la cei ce vin spre izvorul Domnului și nu rămân! O, lucrați credință și rugăciuni pentru ea, că totul este cu puțință celui cu credință, și toate ale Domnului vin spre el și se așează, și lucrează și omul apoi. Nimic, nimic nu are cel fără de credință, iar cel ce are credință stăpânește lumea cât Dumnezeu. Mai mari minuni decât credința să nu căutați să vedeți și să dobândiți. Minunile credinței voastre se lucrează în cer, nu pe pământ, și bucură puterile cerești toate. Minuni pentru cei din cer sunt cei ce cred pe Dumnezeu cu oamenii pe pământ. Fiți oameni-minune și bucurați-vă să fiți așa! Fiți plini de umilință și bucurați-vă să vă păstrați așa! O, fiți rodul credinței Domnului în voi, că are Domnul nevoie să creadă în voi pentru El!

O, scoală-Te, Doamne semănător, și aruncă pe pământ sămânță pentru credință și să creadă popoare multe venirea Ta cea de azi pe pământ! Suntem martori învierii Tale, ca și cei care au fost martorii nașterii Tale din mamă Fecioară în urma acestei bune vestiri prin înger. Mărturisim că ai fost răstignit și batjocorit prin răstignire și că ai înviat și Te-ai arătat nouă timp de patruzeci de zile din timp în timp, și că apoi ai mers la cer de-a dreapta Tatălui Savaot, și că acum iarăși călătorești cu noi pe calea celei de-a doua veniri a Ta după două mii de ani de la cea dintâi venire, născut din mamă Fecioară pe pământ. Suntem alături mărturisitori învierii Tale odată cu cei ce au înviat din mormintele lor odată cu învierea Ta, Doamne, și s-au arătat în Ierusalim înviați și mărturisind intrarea Ta prin cruce în iad și eliberându-i pe strămoși cu strălucirea Ta, cu biruința Ta asupra iadului, care a ținut în închisoarea lui pe cei de până la Tine, Doamne. O, slavă Ție, Împărat înviat! Neamul creștinesc Te are Împărat peste el, iar împărăția Ta și a lui rămâne în veac, rămâne cu cei ce Te iubesc după adevărul Tău, și tot așa Te și mărturisesc prin credința lor și prin sfințenia lor înaintea Ta, acum și pururea și pe vecii, o, Doamne înviat. Amin.

— O, măreț duh al mărturisirii, în care sunteți voi cuprinși, scumpi mărturisitori, fie numele vostru binecuvântat de acum și până în veac, iar credința voastră să prindă minune în mulți prin darurile Mele cele pentru ea, și care aduc rod! Stau cu voi în slava venirii Mele și Mă dau cu voi bucurie poporului adunat la izvor lângă junii Mei, lângă junul Meu popor, cu care Mă sprijin

pentru venirea Mea cea de azi cuvânt pe pământ. Voi sunteți martorii Mei în cer și pe pământ, căci sunteți întru venirea Mea cea de azi. O, rămâneți în bucuria Mea. Amin.

Grăiesc cu tine acum, o, poporul Meu, popor de la izvor. Fii viteaz cu credința și cu faptele ei, că tot cerul privește alegerea ta și se odihnește mult în credința ta. Voi sunteți junii Mei. Nu v-ați cheltuit viața pentru duhul lumii, ci Mi-ați adus-o Mie de mici și ați lucrat în via Mea, și plata voastră este scumpă, măi fiilor. Să știți, măi junii Mei, că lumii nu-i stă bine cu voi când treceți voi prin lume cu pasul. Să știți, fiilor, că vouă nu vă stă bine cu lumea când dă ea să se apropie de voi și să vă vadă, căci lumea are duhul ei și vine cu el când caută spre voi pentru că sunteți ai Mei, dar voi să-i arătați ei cum sunteți voi, iar ea să vadă aceasta și să înțeleagă bine că duhul lumii este străin de voi. O, ferice celor ce vă au pe voi în inimile lor cu nume de fii ai lui Dumnezeu pe pământ, că acelora nu le va fi trecută cu vederea credința aceasta în ziua cercetării lor. Rămâneți în iubirea Mea! Vă port în ea, și toate se opresc în Mine câte ar da să lovească în voi, căci iubirea Mea vă ocrotește în ea, fiilor.

Voi, cei care cu credință și cu dragoste alergați ca cerbul însetat la izvorul Meu de cuvânt când veniți la sărbători, păstrați-vă inimile în frică de Dumnezeu, căci aceasta este înger de mare ocrotire vouă împotriva faptelor omenești, care se zbat să trăiască în oameni și din pricina cărora nu trag oamenii spre acest izvor. Îndeletniciți-vă cu pașii spre duhul sfințeniei, ca și voi să deveniți pe deplin fii ai lui Dumnezeu și să prăsiți popor sfânt pentru cerul sfânt, și nu pentru voi. Faceți din trupurile voastre vase curate, de trebuință Domnului, și nu vor fi mai mari bogați pe pământ ca și voi. O, veniți și beți și petreceți cu Domnul și cu sfinții Săi! Veniți la Mine, voi, cei împovărați, și veți simți dulceața odihnei voastre! Eu vin mereu și vă țin calea înainte și vă dau din harurile Mele vouă și voiesc, fiilor, să vă aduc și pe voi prinos Tatălui Savaot, după rânduiala cea din poporul cuvântului Meu cel de azi, rânduială în care Eu, Domnul, l-am așezat pe el ca să-l cunosc pe el al Meu. O, nu este aspră viața lui, căci ea este frumoasă înaintea Mea și este pentru Mine ea, nu pentru ei, iar Eu așez peste ei lucrările Mele, și n-am avut până acum atâta sprijin de pe pământ, iar el știe că Mie Mi se cuvine toată slava Mea cu el și tot ajutorul de la unii la alții, cerul și pământul sprijinindu-se în lucru pentru Scripturile cele de apoi.

Eu, Domnul Cel înviat, Îmi desfac brațele pentru voi și vă aduc mulțumire cu aplecare pentru credința voastră în venirea Mea cuvânt de Duh Sfânt pe pământ. Eu, Domnul, îi numesc pe cei credincioși în venirea Mea cea de azi ai neamului român, îi numesc pe ei românul Meu popor, și aceia sunt poporul român, iar altfel nu poate fi român omul de pe aceste plaiuri cerești pe unde cerul umblă și sfințește și-și pregătește vederea slavei lui cea de la sfârșit de timp.

Eu, Domnul, vă învăț pe voi, iar voi să învățați că fiii poporului Meu de la izvorul Meu de cuvânt nu vă pot vouă da decât ceea ce Eu le dau lor să dea, și nu pot ei lua ca să dea după voința lor sau a voastră, căci Eu împart lor ceea ce iau și ceea ce dau ei, și tot lucrul și cuvântul lor este de la Mine împărțit lor când ei lucrează, când ei împart sau nu, când ei se lasă purtați după voia Mea. Amin.

Stau cu voi în sărbătoare, și oștirile cerești poposesc cu voi și vă așteaptă pentru însoțire pe cale înapoi, căci le-am dat lor cuvânt ca să vă poarte în duhul cel ocrotitor, care se poartă cu cei ce se aduc Mie spre slava Mea cu ei. Vă voi însoți cu măreț cuvânt după sfârșitul sărbătorii și-Mi voi pune povața înaintea voastră și vlagă sfântă voi pune în voi și îndemn să fiți români, că iată, Mă doare cu rană proaspătă, cu rană vie furtuna care a bătut acum de la vrăjmași ca să smulgă de la vârf pe cei cu veghea lor curată peste acest neam. Nu-i place neamului român pacea și duhul frăției, ci îi place duhul mândriei, cu care cei necredincioși adevărului lucrurilor se hrănesc pe ei înșiși și unii pe alții spre durerea acestui neam, care n-a voit să audă șoapta Mea și să vegheze pentru soarta lui.

O, neam român, de câte ori am dat să te adun sub slava cuvântului Meu cel ocrotitor peste tine și n-ai voit. Soarta ta e în mâna Mea, dar e și în mâna ta, dar dacă mâna ta nu se lasă ținută de mâna Mea, trage la tine suferința, că n-ai voit să cunoști pe cei ce-ți fac ție bine ca să nu te

ajungă suferința, ca nu cumva vrăjmașii tăi cei de la mijloc să-ți oropsească soarta. Îi va ustura mult pe cei ce dau să smulgă cârma din mâna celor ce curat te cârmuiesc. Eu voi veghea peste soarta ta, dar durerea ta, pe care singur ți-o faci, te va brăzda, spre ispășirea urii celor ce în mijlocul tău nu știu ce este dreptatea și ce este iubirea.

O, pace poporului adunat la izvor în zi de sărbătoare a Mea cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele! Voi sta cu voi în cuvânt spre sfârșitul sărbătorii, fiilor, și vă voi da vouă tot cuvântul acestei zile de praznic sfânt. Dulce povată vă dau: umblați pe urmele Mele ca să fiți născuți de sus, ca să iubiți adevărul și dreptatea a toate. Fiți românii Mei, români născuți de sus, ca să fiți poporul Meu român, început de neam nou, de popor nou, după chipul și asemănarea Mea să fiți, o, fiilor! Amin, amin, amin.

Iubirea de Dumnezeu îl face dumnezeu pe om, îl face fiu al lui Dumnezeu, iar fiul are ascultare, și prin ea se păstrează el fiu și aduce el bucurie și mângâiere Tatălui și lucrează ca Tatăl, și numai așa este el după chipul și asemănarea Tatălui său. Fiul care trece peste Tatăl și își face altfel lucrarea sa și nu ca Tatăl, acela se dezrădăcinează din Tatăl și aduce roade din sine, nu din Tatăl, dar rămâne fără Tatăl un așa fiu.

Am stat cu oștirile cerești în văzduhul Grădinii Întâlnirii și am măsurat cu măsură din cer inima și purtarea celor adunați la izvor la sărbătoarea de înviere, căci a ținut sărbătoarea aceasta patruzeci de zile și am petrecut-o cu ucenicii și cu ucenițele Mele acum două mii de ani și le-am dat lor duhul învierii, duhul iubirii de Dumnezeu, și apoi M-am așezat de-a dreapta Tatălui, supus Lui pe mai departe pentru tot lucrul, de atunci și până la sfârșitul lucrului Tatălui, Care este în Mine cu lucrul Său.

Am privit cu iubire, dar am privit și cu milă, căci cei ce Mă iubesc cu ascultare sunt cei iubiți, iar cei ce dau să Mă iubească atât cât vor ei și nu cu ascultare de legile iubirii întregi, aceia sunt cei răbdați și miluiți prin răbdarea Mea, dar ce știu ei dacă mila și răbdarea Mea față în față cu ei le dau lor mântuirea? Am spus acum două mii de ani că toți cei care nu știu nu au păcat că nu fac ceea ce trebuie să fie făcut, dar cei ce știu de la Dumnezeu ce trebuie făcut și nu fac sau fac altfel decât trebuie făcut, aceia au păcatul neascultării de Dumnezeu, chiar dacă ei cred liniștiți că au iubire de Dumnezeu în fapta lor.

Eu, Domnul, sunt pe pământ cuvânt și locuiesc cu el în mijlocul tău, poporul Meu de la izvor. Iau din Tatăl și învăț prin cuvânt pe cel ce apleacă urechea ca să audă. Sunt din cei ce vin și iau și lucrează ei apoi după cum aud de la Mine cuvântul cel împărțit spre lucrarea lui, dar sunt între cei ce vin și care aud cuvântul și îl cred, dar fiind ei învățați fără de ascultare pentru lucrarea cuvântului rămân ei așa cum sunt și vin și pleacă de la izvor așa cum sunt ei. Ei cred că Eu sunt și că Eu grăiesc și împart cuvânt spre împlinirea lui, dar dacă ei nu au rădăcina în ascultarea de Dumnezeu nu se pot deprinde să rodească în viță, să rămână în iubirea Mea și să rodească ea în ei. Le dau povată lor pe mai departe, căci am datorita să fiu Învățător din partea Tatălui Savaot pentru cei ce vin să audă glasul cuvântului Meu și să ia sau nu peste ei lucrarea ascultării de Dumnezeu. Le grăiesc lor la sfârșit de zi de sărbătoare a Mea cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele și le dau pe mai departe cuvântul Meu lor.

Voi, cei care veniți să-Mi auziți cuvântul, vă trebuie înțelepciunea duhului ascultării de Dumnezeu, iar fără această înțelepciune în voi și în fapta vieții voastre e slab mersul cel cu Dumnezeu, e dezrădăcinat din Dumnezeu mersul celor ce nu se pot deprinde să ia de la Dumnezeu și să asculte cu fapta apoi. Cel ce este născut din Dumnezeu acela nu mai seamănă cu omul, ci seamănă cu Dumnezeu apoi, și așa este fața și fapta celor născuți de sus. Vă aduc aminte că Eu, Domnul, am cerut de la Tatăl prin rugăciune tot lucrul Meu, după ce El Mi-l împărțea să-l lucrez. Chiar dacă primeam de la El tot lucrul cel de lucrat, Eu ceream Lui apoi prin rugăciune, așa cum cere omul binecuvântare pentru lucrul care i se împarte lui spre lucrare de către părintele

său. Îmi dădea ca și acum Tatăl de lucru pentru om, iar Eu ceream Tatălui, și nu ceream nimic pentru Mine, dar ceream Lui pentru om, ca să poată avea rod în om lucrul pe care Tatăl Mi-l dădea să-l așez peste om. Tatăl Meu Mi-a dat ucenicii, iar Eu ceream în rugăciune la Tatăl pentru ei tot ce trebuia să fie și să aibă ei pentru asemănarea lor cu Dumnezeu, și căutam pe voia Tatălui tot ce Eu ceream în rugăciunea Mea spre El, și tot așa îi învățam și pe ucenici să lucreze cu rugăciunea lor spre Tatăl și să zică: *«Facă-se, Tată, voia Ta, ca și în cer pe pământ cu noi!»*.

Vă aduc aminte vouă, celor povățuiți mult de cuvântul Meu pe care-l căutați și îl doriți mult, și vă amintesc acum că Eu am zis în rugăciunea Mea către Tatăl: *«Tatăl Meu, dacă voiești, să treacă de la Mine acest pahar, dar nu voia Mea, ci voia Ta să se facă!»*. O, această rugăciune plină de durere a avut în ea putere să păstreze în ea duhul ascultării de Tatăl, căci în rugăciunea Mea spre Tatăl am zis apoi: *«Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă, Tată!»*.

Să știți de la Mine, fiilor, că Tatăl Mi-a ascultat rugăciunea cea pentru Mine cerută în clipa paharului Meu amar, căci paharul a trecut, iar Eu am înviat, și odată cu Mine am tras afară morții, care au auzit din iad glasul Meu pentru ca să intru și să-i scot afară pe ei. Să știți, fiilor, că Tatăl Meu a făcut lucrare mai presus de fire de tainică în clipa aceea, căci Duh este Dumnezeu, chiar dacă Eu am purtat trup pe pământ pentru ascultare de Tatăl ca să scot din iad trupurile morților, dar Tatăl M-a păstrat și lângă El în vremea purtării crucii, și Mi-a purtat și trupul spre cei din iad, care s-au întrupat atunci ca să iasă afară și să meargă spre calea ieșirii din iad, căci cum avea să fie atât de biruit satana dacă Dumnezeu nu-i arăta lui în vremea crucii Mele că trupurile celor morți se ridică din țărână și merg pe picioare pe pământ?

O, aș sta de vorbă cu voi mult, mult despre această taină măreață a învierii, taină pentru care Tatăl Mi-a zis să ascult și să Mă nasc ca omul și să Mă semăn în oameni cu tainica Mea lucrare și să cobor apoi prin cruce în iad cu învierea Mea și a morților.

Iată, pun învățătură cu putere peste cei ce vin și Mă iau de la izvor și le spun lor așa: Eu n-am cerut Tatălui pentru Mine în rugăciunea Mea spre El, ci pentru om am cerut, căci am fost Fiu ascultător și am zis: *«Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă, Tată!»*. O, cât aș vrea să se deprindă și omul să aibă în rugăciunea lui duhul ascultării de voia Tatălui! O, cât aș vrea să fie omul după chipul și asemănarea Mea în rugăciunea lui spre Dumnezeu! O, iată de ce Mă trimite Tatăl pe pământ cuvânt! Mă trimite Tatăl să-l învăț pe om iubirea de Dumnezeu, care-l face dumnezeu pe om, îl face fiu al lui Dumnezeu, iar fiul are ascultare, și prin ea se păstrează el fiu, căci fii sunt numai cei ce au Tată, numai cei ce se aseamănă cu Tatăl.

Măsur cu măsura cea din Tatăl luată inima și purtarea celor ce se adună în sărbători la izvorul Meu de cuvânt. De la unii Mă bucur mult și de la unii plâng mult, căci Eu pe toți i-aș voi după chipul și asemănarea Tatălui Meu, ca să-Mi fie frați, o, și am de ce să plâng! Plâng de dor de frați, căci frați ai Mei sunt cei ce fac voia Tatălui Meu ca și Mine, iar Tatăl este în ceruri, și ca în ceruri trebuie să fie voia Tatălui cu frații Mei pe pământ. O, cum să nu plâng mult când buzele omului zic mereu: *„Facă-se voia Ta ca și în cer pe pământ, Tată!”*, iar când să fie voia Tatălui așa cu ei, o, nu este ea, ci rămâne omul cu voia sa și așa stă el înaintea lui Dumnezeu.

Mi-e dor să am frați și plâng de dor! Mă vede Tatăl plângând de dor și plânge cu Mine Tatăl, și Ne uităm la îngâmfarea omului care-și zice fiu al lui Dumnezeu, frate cu Iisus Hristos, Care face voia Tatălui Său și nu a Lui. Mi-e dor să fie omul curat ca și Mine, ca să nu-și facă rău oamenilor unii altora prin neascultare de Tatăl între ei. Iubirea de Dumnezeu rămâne mult neînțeleasă pe pământ. Cei ce strigă la Dumnezeu sunt cei fricoși, iar cei ce-L au pe Domnul în ei sunt cei ce au iubire. Cei fricoși nu sunt cei ce iubesc, iar cei ce iubesc nu sunt cei fricoși, căci în iubire nu este frică, iar în frică nu este iubire, și iubirea este iubire și frica este frică, și iubirea înseamnă Dumnezeu, iar frica înseamnă omul.

Mi-e dor să am frați și plâng de dor! Mi-e dor de frați după chipul și asemănarea Mea, și de aceea plâng atât de mult în cuvânt și atât de mult grăiesc și povățuiesc. De dor vin și grăiesc. De dor Mă trimite Tatăl să grăiesc pe pământ și să Mă audă oamenii și să-Mi răspundă cumva

glasului Meu de peste ei. Nu s-a revărsat atât de multă iubire din cer pe pământ ca și acum, când Tatăl Mă trimite cu mult cuvânt spre oameni, mult ca râul cel cu izvorâre mare. Cuvântul este și sămânța și este și apa care udă sămânța, dar pământul cel pentru sămânță este luat și folosit de omul cel fără de ascultare de Dumnezeu pe pământ.

Voi, cei care veniți și vă mângâiați, și Mă mângâiați pe Mine cu venirea voastră la izvorul Meu de cuvânt, o, învățați viața cea cu ascultare de Dumnezeu! Am petrecut trei ani și jumătate cu mult cuvânt peste ucenicii Mei acum două mii de ani și au văzut ei faptele Mele mărețe și puterea Tatălui în Mine, și încă se mai îndeletniceau ei cu ale lor. Iată cât de greu îi este omului să se lase ucenic cu totul în mâna ascultării de Dumnezeu! O, dacă Eu plâng de dor ca să am frați după chipul și asemănarea Mea, plângeți și voi cu Mine, plângeți de dor de Dumnezeu, căci dorul plânge, și plânsul este lucrarea lui! Plângeți și voi până ce Tatăl va avea în voi puterea să facă din voi fii ai lui Dumnezeu, frați ai Mei, căci Eu ascult de Tatăl, și nimic de la Mine nu fac și nu iau și nu dau și nu grăiesc, căci Eu știu bine care este voia Tatălui, și numai voia Lui o lucrez, și numai așa este fiul cel după adevăr fiu.

Iată, îi este greu omului să moară față de sine. Aș vrea să scape omul de această moarte, de sinele lui, care-l dezrădăcinează pe el din Dumnezeu, căci cine aduce roadă din sine și nu din viță, acela este dezrădăcinat. Învățați lucrarea viței și lucrarea mlădiței în viță, fiilor. Cobor aici, la izvor, când veniți, și vă dau mult de învățat. Vă număr pașii când veniți, și voiesc să vă număr și faptele ascultării de Dumnezeu, și voiesc, fiilor, să-Mi deveniți frați. V-am dat povață și am pus-o înaintea voastră acum, după sfârșitul sărbătorii. Vă dau și vlagă sfântă pentru povață, iar vloga este chiar ascultarea voastră de povața Mea. Acum iarăși cu dor stau în întâmpinarea voastră și iarăși vă aștept la izvor, ca să vă ajut cu Duhul Meu să învățați să vă faceți frați ai Mei, fii ai Tatălui cu tot întregul, după chipul și asemănarea Mea în voi. Amin.

O, poporul Meu de la izvor, am pus în carte cuvânt pentru iubirea de Dumnezeu a celor ce vin și iau pe Domnul de la voi. Sfiala fiului înaintea Tatălui Eu am arătat că o am și în rugăciune și în purtare și în ascultare cu sfială de Tatăl. Chiar și față în față cu omul am arătat sfiala Mea dumnezeiască, sfiala Fiului lui Dumnezeu. Sfiala între frați îi învață pe ei iubirea de Dumnezeu, iar când ea nu este între frați, ei nu învață ce este iubirea și ce este Dumnezeu. Sfiala cea sfântă dintre frați îi învață pe frați ascultarea de celălalt, aplecarea spre celălalt prin duhul iubirii de Dumnezeu, căci iubirea se supune și nu supune.

Iată învățătură mare: iubirea nu supune, căci ea se supune, și ea altfel nu poate. Cei ce nu-și arată așa lucrarea iubirii, aceia nu sunt frați între ei în numele Meu, și nimeni nu poate să-L iubească pe Dumnezeu în alt fel pe pământ și în cer, și nimeni nu poate spune că-L iubește pe Domnul dacă nu este între frați sfiala cea sfântă, care îi învață pe frați ascultarea de celălalt, aplecarea spre celălalt prin duhul iubirii de Dumnezeu între frați, căci iubirea nu supune, ci ea se supune, căci ea altfel nu poate, și nu poate în alt fel să fie omul după chipul și asemănarea Fiului lui Dumnezeu, Care cu sfială sfântă S-a supus în cer și pe pământ lui Dumnezeu și omului, arătând El lucrarea iubirii de Dumnezeu, lucrarea fiilor lui Dumnezeu. Amin.

O, fiilor, sfiala cea sfântă care se supune îi învață pe frați cea mai de sus purtare, cea mai înaltă înțelepciune a celor ce se numesc între ei frați în Hristos. Ei nu mai sunt ca pe pământ, ci se ridică sus, sus, prin purtarea cea mai de sus a lor între frate și frate, iar supunerea unii spre alții îi dovedește pe ei că nu mai sunt de pe pământ și că sunt ei pământul cel nou pentru cerul cel nou, în care locuiesc dreptatea și pacea. Dreptatea este voia celuilalt și nu a ta. Aceasta este fața dreptății, duhul frăției și sfiala cea mai de sus pentru el, duhul care-l face dumnezeu pe om, și om pe Dumnezeu, căci Eu, Domnul, M-am arătat că sunt Dumnezeu pentru că am ascultat să Mă fac om, căci iubirea se supune, fiilor, iar iubirea este Dumnezeu și îl face dumnezeu pe om. Cel ce iubește mamă și tată, soție și copii, frați și surori, rude și prieteni și avut pe pământ, acela rămâne în sângele lui, căci așa voiește el să slujească înaintea lui Dumnezeu, dar cel ce se supune iubirii de Dumnezeu acela se face dumnezeu prin supunere și Îl face om pe Dumnezeu în însăși ființa

lui, făcându-se el casa lui Dumnezeu, cerul lui Dumnezeu pe pământ între oameni, prin duhul supunerii sfinte, duhul fiilor lui Dumnezeu.

Mă aplec cu supunere înaintea Tatălui Meu Savaot și Îl slăvesc pe El prin supunerea Mea și Îi aduc Lui mulțumire mare pentru toată iubirea Lui, care trece prin Mine spre voi, cei ce veniți și învățați de la Dumnezeu.

Iubirea Noastră cea plină de supunere s-o punem peste ei, o, Tată, iar duhul supunerii sfinte să-i învețe pe ei sfiala cea dintre frați, iar cei ce vin la izvor, să vină și să ia și să învețe lucrarea iubirii de Dumnezeu, lucrarea fiilor lui Dumnezeu, o, Tatăl Meu. Amin.

— *Da, Fiule iubit al Meu, Eu, Tatăl, Mă slăvesc întru Tine, căci Tu ești voia Mea. Mă dau omului prin Tine cu tot cuvântul cel din cer învățător peste om, căci plânsul Tău ca să ai frați după chipul și asemănarea Ta fii ai Mei, o, e și plânsul Meu plânsul Tău, iar lucrarea Noastră poate prin iubire și poate, o, Fiule scump al Meu Iisus Hristos, așa cum Îți este cunoscut numele Tău pe pământ, nume atât de mult prigonit de cei ce nu iubesc pe Dumnezeu pentru ei în întinericul acestui veac trecător, o, Fiul Meu iubit, mai înainte de vecii Copil al Meu, Cel de o Ființă cu Mine, așa cum și lucrăm Noi în cer și pe pământ, Fiule scump. Amin, amin, amin.*

16/29 aprilie 2012